

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 3.9.2003
COM(2003) 532 definitief

TWEEDE VERSLAG VAN DE COMMISSIE

Op grond van artikel 11 van het kaderbesluit van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro

{SEC(2003) 936}

1. INLEIDING

Om overal in de Unie eenzelfde verhoogde strafrechtelijke bescherming te waarborgen, heeft de Raad op 29 mei 2000 kaderbesluit 2000/383/JBZ vastgesteld¹. Met het oog op het in omloop brengen van de euro in het begin van 2002 werd met dit kaderbesluit gestreefd naar aanvulling van de bepalingen van het Internationaal Verdrag van Genève van 20 april 1929 ter bestrijding van de valsemunterij en naar bevordering van de tenuitvoerlegging daarvan². De eventueel nog noodzakelijke ondertekening van het Verdrag en de omzetting in nationaal recht van de bepalingen van het kaderbesluit dienden in de lidstaten uiterlijk op 29 mei 2001 te hebben plaatsgevonden.

Op grond van artikel 11 van het kaderbesluit heeft de Commissie op 13 december 2001 een verslag over de tenuitvoerlegging van het kaderbesluit³ vastgesteld, dat was gebaseerd op de door de lidstaten verstrekte gegevens. Dit verslag bevatte een gedetailleerd overzicht van de uit het kaderbesluit voortvloeiende verplichtingen en van de wijze waarop de respectieve lidstaten zich van deze verplichtingen hebben gekweten. Het werd vervolgens aan de Raad aangeboden. Hoewel de Raad in zijn conclusies over dit verslag erkende dat het doel van het kaderbesluit grotendeels is verwezenlijkt, verzocht hij de Commissie niettemin om een tweede verslag op te stellen, waarin nadere nog door de lidstaten te verstrekken gegevens dienden te worden opgenomen.

Op basis van de vervolgens ontvangen gegevens heeft de Commissie een werkdocument opgesteld met verslagen per land. Een eerste versie van dit document werd in november 2002 verspreid binnen de werkgroep Materieel strafrecht van de Raad. Een tweede versie werd samen met bijgewerkte tabellen voor elk land in april 2003 verspreid binnen de groep van deskundigen op het gebied van valsemunterij van het Raadgevend comité voor de bestrijding van fraude (COCOLAF). Het doel hiervan was het verkrijgen van nadere gegevens van de lidstaten over de wijzigingen van hun wetgeving en over de interpretatie van een aantal nationale bepalingen.

De tabellen die reeds waren opgenomen in een aanvullend document bij het eerste verslag⁴, maar nog geen deel uitmaakten van het laatstgenoemd, zijn thans ook opgenomen in dit verslag⁵, terwijl de verslagen per land zijn opgenomen in een werkdocument van de diensten van de Commissie⁶. Dit verslag begint per artikel met een inventarisatie van alle wetswijzigingen en verduidelijkingen die hebben plaatsgevonden sinds de vaststelling van het laatste verslag. Vervolgens geeft het een overzicht van de huidige stand van zaken met betrekking tot de tenuitvoerlegging van elk artikel van het kaderbesluit⁷. Dit verslag heeft geen betrekking op het nieuwe

¹ Kaderbesluit van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro (PB L 140 van 14 juni 2000, blz. 1)

² N° 2623, p. 372. League of Nations Treaty Series 1931.

³ COM(2001) 771 def.

⁴ Werkdocument van de diensten van de Commissie van 13 december 2001 (SEC(2001) 1999).

⁵ De tabellen zijn opgenomen in bijlage 1 en de verslagen per land in bijlage 2 van dit verslag.

⁶ Werkdocument van de diensten van de Commissie van 3.09.2003, SEC(2003)936.

⁷ Voor nadere informatie over met name de nationale bepalingen die ten tijde van de vaststelling van het eerste verslag van de Commissie reeds in overeenstemming werden geacht met het kaderbesluit, dient te

artikel 9bis van het kaderbesluit inzake recidive, dat werd toegevoegd bij kaderbesluit 2001/888/JBZ van de Raad van 6 december 2001⁸, waarvoor de gegevens van de lidstaten nog niet beschikbaar zijn.

2. STAND VAN ZAKEN MET BETREKKING TOT DE TENUITVOERLEGGING VAN HET KADERBESLUIT

In deze inventarisatie van de wijzigingen en verduidelijkingen die sinds haar eerste verslag aan de Commissie werden meegedeeld, worden voor zover mogelijk dezelfde opbouw en titels voor subhoofdstukken gehanteerd als in hoofdstuk 2.2 van dit verslag.

2.1. Stand van uitvoering van het kaderbesluit en de ratificatie van het Verdrag van 1929

Alle lidstaten hebben momenteel informatie aan de Commissie verstrekt, en haar in het algemeen ook in kennis gesteld van de nationale bepalingen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het kaderbesluit

Ten tijde van de vaststelling door de Commissie van haar eerste verslag had een aantal lidstaten (Duitsland, Frankrijk, Ierland, Luxemburg) reeds nieuwe wetgeving gemaakt ter aanvulling of wijziging van het bestaande strafrecht en met name gericht op de tenuitvoerlegging van het kaderbesluit. Destijds was deze wetgeving echter nog niet van kracht geworden. Intussen is dat wel het geval.

Sinds de vaststelling van het eerste verslag heeft een aantal lidstaten daarnaast nieuwe wetsontwerpen opgesteld met het oog op de tenuitvoerlegging van een aantal bepalingen van het kaderbesluit. Zo heeft Spanje wijzigingen van zijn wetboek van strafrecht uitgewerkt, met name met het oog op de omzetting van de artikelen 3, 8 en 9 van het kaderbesluit. Deze voorstellen zijn echter nog niet in werking getreden.

Frankrijk geeft aan dat een nieuw voorstel voor een wijziging ter omzetting van artikel 4 van het kaderbesluit in voorbereiding is. Portugal, Luxemburg en Oostenrijk hebben daarentegen wetsvoorstellen ingediend voor de omzetting van de artikelen 8 en 9 van het kaderbesluit. Deze zijn nog niet in werking getreden.

Nu Luxemburg de procedure voor ratificatie van het Verdrag van Genève van 1929 heeft voltooid, zijn alle lidstaten momenteel partij bij dat verdrag.

2.2. Algemene delicten (artikel 3): tabel 1

De onderdelen van het algemene begrip "valsemunterij" die zijn omschreven in artikel 3, lid 1, onder a) en b), van het kaderbesluit zullen door alle lidstaten in hun nationale strafrecht worden omgezet nadat de wijzigingen van het Spaanse wetboek van strafrecht van kracht zijn geworden.

worden verwezen naar de in bijlage opgenomen tabellen, naar het document met de verslagen per land en naar het eerste verslag.

⁸ Kaderbesluit van de Raad van 6 december 2001 tot wijziging van Kaderbesluit 2000/383/JBZ tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro (PB L 329 van 14 december 2001, blz. 3).

Aangezien de verandering van munt in deze lidstaat nog niet strafbaar was, beoogt het wijzigingsvoorstel met name wijziging van artikel 386 van het Spaanse wetboek van strafrecht om deze gedraging uitdrukkelijk strafbaar te stellen.

Het Spaanse wijzigingsvoorstel voorziet bovendien in uitdrukkelijke strafbaarstelling van het invoeren, uitvoeren en vervoeren van valse of vervalste munt als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder c). Met betrekking tot het Deense strafrecht, dat de in artikel 3, lid 1, onder c en d), omschreven begrippen onderbrengt bij de begrippen *poging* tot, en *medeplichtigheid* aan valsemunterij of het in omloop brengen van valse of vervalste munt, heeft Denemarken toegelicht dat in tegenstelling tot hetgeen werd aangegeven in het eerste verslag van de Commissie en tot hetgeen in andere lidstaten het geval kan zijn, dit geen gevolgen heeft voor de hoogte van de op te leggen straffen.

Met betrekking tot strafbare feiten die verband houden met middelen welke naar hun aard bestemd zijn voor de vervaardiging van valse munt en de bestanddelen die dienen ter beveiliging tegen vervalsing (artikel 3, lid 1, onder d), van het kaderbesluit) zijn de wijzigingen die werden opgesteld door Duitsland, Frankrijk en Luxemburg om in hun wetgevingen een speciale strafbaarstelling op te nemen thans van kracht geworden.

2.3. Aanvullende delictomschrijving (artikel 4) en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht (artikel 5): tabel 2

Uit aanvullende gegevens van Italië en Portugal is gebleken dat hun definitie van valsemunterij impliciet betrekking heeft op de bedrieglijke vervaardiging van munt door middel van rechtmatige faciliteiten of materialen. Dat zal in Spanje ook het geval zijn wanneer zijn wijzigingsvoorstel van kracht zal zijn geworden, terwijl Frankrijk nog steeds voornemens is om een speciale bepaling in te voeren die de in artikel 4 bedoelde feiten strafbaar stelt.

Ook Italië heeft op een aantal punten toegelicht dat zijn strafrecht in overeenstemming is met artikel 5, onder b), en aangegeven dat het strafbare feit van valsemunterij van toepassing zou zijn op elke al dan niet uitgegeven wettige munt. Ook Ierland en Luxemburg garanderen nu dat hun wetgeving in overeenstemming is met deze bepaling van het kaderbesluit. In die landen is na de vaststelling van het eerste verslag van de Commissie nieuwe wetgeving van kracht geworden.

2.4. Sancties (artikel 6): tabel 3

Door de bevestiging van de lidstaten dat hun strafrecht in overeenstemming is of zal worden gebracht met de artikelen van het kaderbesluit inzake strafbare feiten, kon in een aantal gevallen twijfel worden weggenomen met betrekking tot de toepassing van sancties, met name in Spanje en Italië.

De Ierse en Luxemburgse wetgeving tot omzetting van artikel 6, lid 2, van het kaderbesluit is van kracht geworden nadat het eerste verslag door de Commissie werd vastgesteld. Zweden kent een maximumstraf van slechts acht jaar voor "ernstige" strafbare feiten en heeft aangegeven dat de zwaarte van de toepasselijke sancties (lichte, normale of zware) per geval wordt beoordeeld en dat het aan de rechter is om rekening houdend met de omstandigheden tot een oordeel te komen.

Met betrekking tot de verplichting van de lidstaten om strafbare feiten als omschreven in artikel 3, lid 1, onder a), onder meer te kunnen bestraffen met gevangenisstraffen die aanleiding kunnen geven tot uitlevering, dient te worden opgemerkt dat een aantal van de lidstaten die een voorbehoud hadden gemaakt ten aanzien van het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 1957 zijn standpunt heeft herzien of nader heeft toegelicht⁹. Nadat de bepalingen van het kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 inzake het Europees aanhoudingsbevel van kracht zullen zijn geworden¹⁰, zullen zij ook van toepassing worden op valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro.

2.5. Rechtsmacht (artikel 7): tabel 4

Nu de wetsvoorstellen van Ierland, Frankrijk en Luxemburg tot toepassing van artikel 7, lid 2, van het kaderbesluit van kracht zijn geworden, hebben alle lidstaten waar de euro is ingevoerd de uit deze bepaling voortvloeiende verplichting omgezet.

2.6. Aansprakelijkheid van en sancties tegen rechtspersonen (artikelen 8 en 9): tabel 5

Sinds het van kracht worden van de nieuwe Ierse wetgeving en van een wijziging van de Duitse wet, beschikken tien lidstaten over wetgeving die voldoet aan het bepaalde in de artikelen 8 en 9 van het kaderbesluit.

Met het oog op de omzetting van de artikelen 8 en 9 van het kaderbesluit zijn in Spanje, Oostenrijk en Portugal thans wetsvoorstellen ingediend of worden dergelijke voorstellen voorbereid. Uit de aan de Commissie verstrekte gegevens blijkt dat een dergelijk wetsvoorstel ook wordt uitgewerkt in Luxemburg, dat bovendien heeft aangegeven dat zijn vennootschapsrecht het openbaar ministerie reeds lang toestaat de ontbinding en liquidatie te vorderen van vennootschappen die in strijd met het strafrecht handelen.

Het Verenigd Koninkrijk is niet voornemens een speciale wet aan te nemen om in zijn nationale recht het begrip "aansprakelijkheid van rechtspersonen" op te nemen, maar heeft wel aangegeven dat dat recht reeds voldoet aan de eisen als omschreven in de artikelen 8 en 9 van het kaderbesluit. Zo zou het begrip "veronachtzaming van zijn burgerrechten" overeenkomen met de bepalingen van artikel 8, lid 2. Dit begrip houdt in dat een rechtbank in het Verenigd Koninkrijk schadevergoeding kan toekennen aan een slachtoffer dat kan aantonen dat de door hem geleden schade te wijten is aan nalatigheid van de rechtspersoon. Het zou echter nog nodig kunnen zijn deze kwesties nader toe te lichten.

⁹ Terwijl Denemarken zijn voorbehoud volledig heeft ingetrokken, staat Zweden thans uitlevering aan een andere lidstaat toe wanneer de gevangenisstraf zes maanden of meer bedraagt. Wanneer een "Schengen"-land een verzoek om uitlevering indient, zijn voor Frankrijk een gevangenisstraf van twee jaar in Frankrijk en van slechts een jaar in het aanvragende land noodzakelijk. Na veroordeling is een gevangenisstraf van slechts twee maanden vereist om uitlevering toe te staan.

¹⁰ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18 juli 2002, blz. 1).

3. CONCLUSIES

3.1. Algemeen

Uiteindelijk hebben de lidstaten met meer of minder vertraging ten opzichte van de in artikel 11, lid 2, van het kaderbesluit aangegeven termijn de Commissie gegevens verstrekt over de wijze waarop zij uitvoering geven aan het kaderbesluit. Hoewel deze gegevens niet in alle gevallen even volledig zijn, konden zij toch worden gebruikt voor een betere evaluatie dan ten tijde van de vaststelling van het eerste verslag van de Commissie.

Naar de mening van de Commissie blijkt uit de informatie dat na het van kracht worden van alle wijzigingen die momenteel nog worden voorbereid of worden aangenomen (Oostenrijk, Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Portugal) het kaderbesluit door alle lidstaten volledig zal zijn omgezet, met uitzondering van ten minste één bepaling die niet volledig door een lidstaat lijkt te zijn omgezet. Op basis van de gegevens waarover de Commissie thans beschikt, zou dat met name Finland en Zweden (artikel 6, lid 2, van het kaderbesluit) betreffen. Tevens zou het nodig kunnen zijn nadere toelichting te geven bij de volledige omzetting van sommige bepalingen, zoals die betreffende de aansprakelijkheid van rechtspersonen in het recht van het Verenigd Koninkrijk.

Derhalve wordt de Raad voorgesteld om de lidstaten die de omzetting van sommige bepalingen nog dienen te voltooien of nadere informatie dienen te verstrekken over de onderdelen van hun nationale wetgeving die misschien niet in overeenstemming zijn met het kaderbesluit te verzoeken om de Raad en de Commissie te blijven informeren over deze aspecten. Daarmee zou dan rekening kunnen worden gehouden in de discussies die in de Raad zullen plaatsvinden na de aanbidding van dit verslag door de Commissie.

3.2. Specifiek

Artikel 2

Alle lidstaten hebben het Verdrag van Genève van 1929 ondertekend.

Artikel 3

Nadat de in Spanje opgestelde wetswijzigingen van kracht zijn geworden, hebben alle lidstaten de onderdelen van het algemene begrip "valsemunterij" omgezet die zijn omschreven in artikel 3, lid 1, onder a) en b), van het kaderbesluit.

Het in artikel 3, lid 1, onder c), bedoelde invoeren, uitvoeren en vervoeren van valse of vervalste munt wordt uitdrukkelijk strafbaar gesteld door zeven lidstaten (Oostenrijk, Finland, Griekenland, Luxemburg, Nederland, Portugal en Spanje, na definitieve goedkeuring van zijn wijzigingen van het strafrecht), terwijl de overige lidstaten dit artikel in meer algemene termen hebben omgezet (Duitsland, België, Denemarken, Frankrijk, Ierland, Verenigd Koninkrijk, Zweden).

Op strafbare feiten die verband houden met middelen welke naar hun aard bestemd zijn voor de vervaardiging van valse munt of met bestanddelen van munt ter

beveiliging tegen vervalsing (artikel 3, lid 1, onder d)) is in alle gevallen de wetgeving van de lidstaten van toepassing, hetzij in de vorm van specifieke strafbare feiten, hetzij in de vorm van meer algemene begrippen.

Alle lidstaten hebben in hun strafrecht of *common law* algemene bepalingen opgenomen over de deelname aan, of het aanzetten tot bovengenoemde feiten, alsmede over pogingen tot deze feiten, een en ander overeenkomstig artikel 3, lid 2, van het kaderbesluit.

Artikel 4

Nadat de voorgenomen wetswijzigingen in Spanje en Frankrijk van kracht zijn geworden, stellen alle lidstaten onrechtmatige vervaardiging met gebruikmaking van de rechtmatige faciliteiten of materialen in de zin van artikel 4 van het kaderbesluit strafbaar. In een aantal gevallen is dit strafbare feit uitdrukkelijk omschreven in het nationale recht, terwijl in de meeste gevallen een ruimere definitie van namaak wordt gehanteerd, die ook betrekking heeft op onwettig gebruik van rechtmatige faciliteiten of materiaal voor de vervaardiging van geld.

Artikel 5

Alle lidstaten beschikken thans over wetgeving die voldoet aan het bepaalde in artikel 5, onder b), van het kaderbesluit.

Artikel 6

Artikel 6 inzake strafrechtelijke sancties wordt nog steeds op tamelijk uiteenlopende wijze toegepast.

Hoewel uiteraard erkend dient te worden dat de lidstaten op grond van artikel 6 over een tamelijk grote vrijheid beschikken, dient ook te worden vastgesteld dat in Finland en Zweden bedrieglijke vervaardiging of verandering van munt uitsluitend wordt bestraft met een gevangenisstraf van ten minste acht jaar indien sprake is van "ernstige" strafbare feiten. Alle andere lidstaten zijn er daarentegen in geslaagd om hun wetgeving volledig aan te passen aan de bepalingen van artikel 6, lid 2, van het kaderbesluit.

Artikel 7

Alle lidstaten beschikken thans over wetgeving die in overeenstemming is met artikel 7, lid 1, van het kaderbesluit. Ook hebben alle lidstaten die de euro hebben ingevoerd (evenals Denemarken en Zweden) de verplichting omgezet die voortvloeit uit artikel 7, lid 2.

Artikelen 8 en 9

Nadat Oostenrijk, Spanje, Luxemburg en Spanje de omzetting in hun nationaal recht hebben voltooid van de bepalingen van het kaderbesluit inzake aansprakelijkheid

van, en sancties tegen rechtspersonen, beschikken veertien lidstaten over wetgeving die voldoet aan de bepalingen van de artikelen 8 en 9. Het Verenigd Koninkrijk heeft geen speciale wetgeving aangenomen inzake aansprakelijkheid van en sancties tegen rechtspersonen, en zou de strekking van zijn binnenlandse wetgeving eventueel nader moeten toelichten, met name waar het gaat om de tenuitvoerlegging van artikel 8, lid 2, en artikel 9, lid 2, van het kaderbesluit.

Artikel 10

Volgens de door het Verenigd Koninkrijk verstrekte informatie wordt artikel 10 momenteel omgezet bij wetgeving tot toepassing van de bepalingen van het kaderbesluit in Gibraltar.

BIJLAGE BIJ HET TWEEDE VERSLAG

van de Commissie op grond van artikel 11 van het kaderbesluit van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro¹¹

TABEL 1 - 5

Tabel 1 Algemene delicten (artikel 3)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
België ¹²	Artikelen 162, 163, 173 strafwetboek	Artikelen 168, 169, 170 (muntstukken); 176, 177, 178 (bankbiljetten) strafwetboek	Artikel 169, tweede volzin (muntstukken) Artikel 177, tweede volzin (bankbiljetten) strafwetboek: geen specifieke verwijzing naar uitvoeren of vervoeren) Artikelen 168 en 176 hebben betrekking op de invoer	Artikelen 180, 185bis ("voorwerpen en middelen" heeft betrekking op computerprogramma's en bestanddelen ter beveiliging), 186 en 187bis van het strafwetboek en artikel 187 strafwetboek. Hoewel er geen speciale wetgeving bestaat voor het bezitten, is dat wel het geval voor het ontvangen of zich verschaffen.	- pogingen: artikelen 1, 7 en 52 strafwetboek : in combinatie met: de artikelen 168, 169, 170, 176, 177 en 178 strafwetboek - aanzetten en deelnemen: artikelen 66-69 strafwetboek
Denemarken	Artikel 166 wetboek van strafrecht	Artikel 167 wetboek van strafrecht	Artikelen 166 en 167 van het wetboek van strafrecht, gezien in het licht van artikel 21 wetboek van strafrecht (pogingen) en artikel 23:	Artikelen 166 en 167 van het wetboek van strafrecht, gezien in het licht van artikel 21 wetboek van strafrecht (pogingen) en	Artikel 21 (pogingen) en artikel 23: (medeplichtigheid / aanzetten / deelname) wetboek van strafrecht

¹¹ PB L 140, 14.06.2000, p. 1

¹² België heeft een speciale wet tot wijziging van het Belgische wetboek van strafrecht aangenomen met het oog op de strafrechtelijke bescherming van de euro. Deze is op 3-7-2001 van kracht geworden.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
			(medeplichtigheid) wetboek van strafrecht: geen specifieke verwijzing naar invoeren, uitvoeren en vervoeren	artikel 23: (medeplichtigheid) wetboek van strafrecht: geen specifieke verwijzingen naar werktuigen voor de vervaardiging van valse munt, waaronder computerprogramma's of bestanddelen ter beveiliging, waaronder hologrammen	
Duitsland ¹³	Artikel 146, lid 1 Nr. (1) wetboek van strafrecht. Verandering is alleen strafbaar wanneer de waarde van het geld wordt verhoogd.	Artikel 146, lid 1 Nr. (3) en 147 wetboek van strafrecht	Artikel 146, lid 1 Nr. 2 en artikel 146, lid 1 Nr. 3 wetboek van strafrecht: geen specifieke verwijzing naar uitvoeren / invoeren; valt onder "Sich verschaffen, resp. "im Verkehr bringen"; vervoeren (alleen als "Beihilfe")	Artikel 149, lid 1, dat met name betrekking heeft op computerprogramma's en hologrammen ter beveiliging tegen vervalsing.	Artikelen 25, 27, 173 wetboek van strafrecht; voor pogingen zie artikel 147 en artikel 23 juncto artikel 12 wetboek van strafrecht
Griekenland ¹⁴	Artikel 207 wetboek van strafrecht	Artikel 208, lid 1 wetboek van strafrecht	Artikel 207 wetboek van strafrecht	Artikel 211 wetboek van strafrecht	pogingen: Artikel 42 wetboek van strafrecht deelname: Artikelen 45 en 47 wetboek van strafrecht aanzetten: Artikel 46 wetboek van strafrecht
Spanje	<i>Artikel 386 van het wetboek van strafrecht wordt gewijzigd om</i>	Artikel 386 (gewijzigd) en 629 wetboek van strafrecht	<i>Het gewijzigde artikel 386 van het wetboek van strafrecht heeft uitdrukkelijk betrekking op het in- en uitvoeren en vervoeren van geld</i>	Artikel 400 wetboek van strafrecht * omvat werktuigen en middelen * de vervaardiging of het bezit	Artikelen 27, 28, 29, 15 en 16 wetboek van strafrecht - zij die aanzetten, worden beschouwd als plegers

¹³ De Duitse wet betreffende de meest recente omzettingen van het kaderbesluit werd goedgekeurd op 22 augustus 2002 en is daarna van kracht geworden.

¹⁴ Griekenland heeft specifieke wijzigingen van het Griekse wetboek van strafrecht voorbereid met het oog op de strafrechtelijke bescherming van de euro tegen valsemunterij. Deze zijn op 19 oktober 2001 van kracht geworden.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
	<i>daarin alle in het kaderbesluit genoemde delicten op te nemen.</i>		<i>en op "bezit" en "verkrijging" (voorheen verboden).</i>	van hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing valt onder de algemene bepalingen van artikel 400 De termen "vervaardiging" en "bezit" uit het wetboek van strafrecht lijken ook betrekking te hebben op "ontvangen" en "zich verschaffen". Het kaderbesluit gebruikt de term "naar hun aard bestemd", terwijl in het wetboek van strafrecht sprake is van "speciaal bestemd voor". Er dient een verband te worden gelegd met specifieke gevallen van valsemunterij.	- medeplichtigheid is strafbaar - de wet heeft ook betrekking op pogingen maar niet met betrekking tot het bedrieglijk in omloop brengen van vals geld dat te goeder trouw wordt ontvangen tot ten hoogste 50 000 peseta (300,51 €)
Frankrijk ¹⁵	Artikel 442, lid 1 wetboek van strafrecht	Artikel 442, lid 2 wetboek van strafrecht	Artikel 442, lid 2 wetboek van strafrecht; het wetboek van strafrecht bevat geen specifieke verwijzing naar in- en uitvoer, maar verbiedt met name de omloop van vals geld.	Artikel 442-5 wetboek van strafrecht (gewijzigd bij wet van 11-12-2001)	Artikel 442, lid 8 wetboek van strafrecht en 121, lid 7 wetboek van strafrecht
Ierland	Artikel 33, lid 1 onder 2 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud	Artikel 34, lid 1 onder 2 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud	Artikelen 34, lid 2, 35, lid 1, 35, lid 2 en 37, lid 1 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000	Artikel 36 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act" 2000 (geen specifieke verwijzing naar	Uit de jurisprudentie blijkt dat deelname, aanzetten en pogingen strafbaar zijn. Daarnaast bepaalt art. 2 van de

¹⁵ Frankrijk nam wet 2001/1168 van 11-12-2001 aan, die werd gepubliceerd in het Franse staatsblad van 12/12/2001 en een aantal financiële en economische maatregelen omvat waarmee de artikelen 3, lid 1 onder d), 5 en 7 van het kaderbesluit worden omgezet in Franse wetgeving.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
	Offences) Act", 2000 ¹⁶ (van kracht geworden op 19-12-2001)	Offences) Act"		hologrammen/bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing, maar bij gebrek aan andersluidende wetgeving is de bepaling ruim genoeg om deze begrippen te omvatten)	"Criminal Law Act 1997" dat overtredingen worden bestraft met een gevangenisstraf van vijf jaar of meer.
Italië ¹⁷	Artikel 453, leden 1 en 2 wetboek van strafrecht	Artikelen 453, lid 3, 454 en 455 wetboek van strafrecht In artikel 453, lid 3 is uitdrukkelijk sprake van afspraken ("in concerto") tussen individuele personen met verschillende rollen. Art. 455 heeft betrekking op het in omloop brengen zonder afspraken met anderen.	Artikelen 453, leden 3 en 4, 454 en 455 wetboek van strafrecht In artikel 453, leden 3 en 4 is uitdrukkelijk sprake van afspraken tussen individuele personen met verschillende rollen. Art. 455 heeft betrekking op het invoeren, in omloop brengen, aankopen en bezitten zonder afspraken met anderen; er is geen specifieke verwijzing naar het vervoeren en uitvoeren; deze begrippen lijken te vallen onder de ruime definities van artikel 453 en 455.	Artikel 461 wetboek van strafrecht	In de jurisprudentie wordt bepaald dat deelname, aanzetten en pogingen strafbaar zijn

¹⁶ Ierland heeft specifieke wijzigingen van het Ierse wetboek van strafrecht voorbereid met het oog op de strafrechtelijke bescherming van de euro tegen valsemunterij. Deze bepalingen zijn op 19-12-01 van kracht geworden.

¹⁷ Italië heeft specifieke wetgeving aangenomen (Decreto legge 25 9 2001 no. 350) -die in oktober 2001 van kracht is geworden - en op 23 november 2001 is omgezet in wetgeving onder nummer 409, om te voldoen aan de bepalingen van het kaderbesluit.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
Luxemburg ¹⁸	Artikel 162 (muntgeld), artikel 173 (bankbiljetten) wetboek van strafrecht	Artikel 169 (muntgeld), artikel 177 (bankbiljetten) wetboek van strafrecht	Artikel 169 (muntgeld), artikel 177 (bankbiljetten) wetboek van strafrecht	Artikelen 180, 185, 186 en 187-1 wetboek van strafrecht	-Artikelen 51, 52 ("crimes") 53 ("délits") wetboek van strafrecht (juncto artikelen 169, 177, 184, 185, 187 en 187-1): pogingen -Artikelen 66-69 wetboek van strafrecht: deelname en aanzetten
Nederland ¹⁹	Artikel 208 wetboek van strafrecht	Artikel 209 wetboek van strafrecht	Artikel 209 wetboek van strafrecht (gewijzigd bij Wet van 17 mei 2001)	Artikel 214 wetboek van strafrecht zoals gewijzigd bij Wet van 17 mei 2001 (geen specifieke verwijzing naar hologrammen/bestanddelen ter beveiliging tegen vervalsing; maar wel een zeer ruime definitie)	Artikel 47 (deelname, aanzetten), 45 (pogingen) wetboek van strafrecht
Oostenrijk ²⁰	Artikel 232, lid 1 wetboek van strafrecht	Artikel 232, lid 2 en artikel 233, lid 1 Nr. 2 wetboek van strafrecht	Artikel 233, lid 1 Nr. 1 (nieuw) van het wetboek van strafrecht (<i>befördern = transportieren</i>)	Artikel 239 wetboek van strafrecht (nieuw); geen specifieke verwijzing naar computerprogramma's	Artikelen 232, 233 en 239 juncto artikelen 12 en 15 wetboek van strafrecht
Portugal ²¹	Artikelen 262 en	Artikelen 264 en	Artikel 266 van het wetboek van	Artikel 271 wetboek van	Artikelen 26 en 27 (deelname

¹⁸ Luxemburg heeft een wet voorbereid om het Luxemburgse wetboek van strafrecht te wijzigen met het oog op de strafrechtelijke bescherming van de euro tegen valsse munterij (wetsontwerp 4785 tot wijziging van het wetboek van strafrecht en het wetboek van strafvordering). Deze werd op 29-1-02 van kracht.

¹⁹ Nederland heeft wijzigingen aangenomen van het wetboek van strafrecht (Wet van 17 mei 2001 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht met betrekking tot valsheid in muntspciën en munt- en bankbiljetten (eurovalssemunterij)) en een specifieke wet aangenomen (Wet van 11 november 1999 etc.) om artikel 5 onder a) om te zetten.

²⁰ Oostenrijk heeft een aantal wijzigingen van het Oostenrijkse wetboek van strafrecht aangenomen om de euro strafrechtelijk te beschermen tegen valsse munterij. Deze werden op 7-3-2001 van kracht.

²¹ Portugal heeft een aantal wijzigingen aangenomen van het Portugese wetboek van strafrecht. Deze zijn op 30-8-2001 van kracht geworden.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
	263 wetboek van strafrecht. Op grond van artikel 262 is het veranderen van de wettige munt alleen strafbaar wanneer de nominale waarde van de munt is verhoogd. Artikel 263 verbiedt de waardevermindering van muntgeld en het vervaardigen van muntgeld met dezelfde of een hogere waarde dan wettig muntgeld.	265 wetboek van strafrecht	strafrecht (de bedrieglijke aard van het in omloop brengen wordt in het Portugese wetboek van strafrecht gebaseerd op het doel om voor te wenden dat het geld wettig is)	strafrecht (strafbaar als beramende handelingen - noodzakelijk verband met een bijzonder strafbaar feit in artikel 262 of 263. Dit heeft gevolgen voor de hoogte van de eventueel op te leggen straf.) Geen sprake van hologrammen of andere bestanddelen van munt anders dan papier.	en aanzetten), en artikelen 23 ²² , 262, 263, lid 3, 264, lid 2, 265, lid 3, 266. lid 2 wetboek van strafrecht. Ook het beramen als bedoeld in artikel 271 wetboek van strafrecht.
Finland ²³	Hoofdstuk 37, artikel 1, lid 1 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 37, artikel 1, lid 1 wetboek van strafrecht ("overdracht aan anderen")	Hoofdstuk 37, artikel 1, lid 1 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 37, artikel 4 wetboek van strafrecht, strafbaar als <i>het beramen</i> van vervalsing ("leveringen" zou betrekking moeten hebben op bestanddelen ter beveiliging tegen vervalsing.	- pogingen: Hoofdstuk 37, artikelen 1, lid 2, 2, lid 2, 3, lid 2 en 5, lid 2 - Hoofdstuk 5, artikel 1 (deelname), artikel 2 (aanzetten) wetboek van strafrecht

²² Pogingen tot het bedrieglijk in omloop brengen van vals geld waarbij de dader pas wist dat het geld vervalst was nadat hij het had ontvangen is niet strafbaar (artikel 264, lid 2. Eveneens niet strafbaar is het in omloop brengen van geld op de wijze als bedoeld in artikel 263, noch pogingen als bedoeld in artikel 271.

²³ Finland heeft specifieke wijzigingen van het Finse wetboek van strafrecht aangenomen voor de strafrechtelijke bescherming van de euro. Deze zijn op 29-5-2001 van kracht geworden.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 3, lid 1, onder a) (bedrieglijke vervaardiging..)	Artikel 3, lid 1, onder b) (bedrieglijk in omloop brengen..)	Artikel 3, lid 1, onder c) (bijv. Invoeren, uitvoeren ...)	Artikel 3, lid 1, onder d) (middelen voor vervalsing) - werktuigen, voorwerpen of andere middelen - hologrammen of andere bestanddelen van munt ter beveiliging tegen vervalsing	Artikel 3, lid 2 (deelname aan of aanzetten tot, pogingen)
Zweden ²⁴	Hoofdstuk 14, artikel 6 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 14, artikel 9 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 14, artikel 6bis (geen specifieke verwijzing naar invoer en uitvoer) wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 23, artikel 2 "beramen van een strafbaar feit": "middelen voor vervalsing of soortgelijke andere middelen" wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 14, artikel 12 juncto hoofdstuk 23, artikel 2 wetboek van strafrecht: pogingen; deelname aan en aanzetten tot een strafbaar feit: in algemene zin strafbaar in het Zweedse strafrecht wanneer het delict kan worden bestraft met een gevangenisstraf.
Verenigd Koninkrijk	Artikel 14, lid 1, deel II van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981"	Artikel 15, deel II van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981"	Artikelen 15 en 16, deel II van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981"	Artikel 17, deel II van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981"	"Accessories and Abettors Act" 1861

²⁴ Zweden heeft wetgeving aangenomen tot aanpassing en aanvulling van de bestaande wetgeving. Deze is op 1 april 2001 van kracht geworden.

Tabel 2 - Aanvullende delicten (artikel 4) en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht (artikel 5)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 4 (aanvullende delicten)	Artikel 5, lid 1 onder a) (voor 1-1-2002)	Artikel 5 onder b) (munt nog niet uitgegeven)
België	Artikel 162 (muntstukken), artikel 173 (bankbiljetten): "onder namaken of vervalsen van munten en bankbiljetten wordt tevens verstaan het onwettige gebruik van rechtmatige faciliteiten voor het vervaardigen van geld"	Artikelen 162, 173, 180 en 185 strafwetboek (van kracht geworden op 03-07-2001)	Artikelen 162, 173, 180, 185a, 186 3e volzin en 187bis strafwetboek
Denemarken	Artikelen 166 en 167 juncto artikelen 21 en 23 wetboek van strafrecht	Artikel 171 (vervalsing) en artikel 279 (fraude) wetboek van strafrecht en afhankelijk van de omstandigheden, de voorschriften inzake pogingen tot strafbare feiten en medeplichtigheid	Artikelen 166 en 167 van het wetboek van strafrecht, gezien in het licht van artikel 21 wetboek van strafrecht (pogingen) en artikel 23: (medeplichtigheid) wetboek van strafrecht
Duitsland	Artikel 146 (etc) wetboek van strafrecht (in combinatie met de jurisprudentie)	Artikel 146 (etc) wetboek van strafrecht	Artikel 146 (etc) wetboek van strafrecht
Griekenland	Artikel 208bis wetboek van strafrecht	Wijziging van het wetboek van strafrecht van kracht geworden op 19-10-2001	Artikelen 207, 208 lid 1, 208bis wetboek van strafrecht
Spanje	<i>Het gewijzigde artikel 386 van het wetboek van strafrecht verbiedt niet alleen bedrieglijke vervaardiging van geld met rechtmatige middelen, maar ook dergelijke vervaardiging ongeacht de middelen.</i>	Artikel 2 van constitutionele wet 10/1998 (van kracht sinds 1 januari 1999) en artikel 387 wetboek van strafrecht	Opgenomen in de algemene bepalingen.
Frankrijk	<i>ontwerp voor een nieuw artikel 442-1 van het wetboek van strafrecht (nog niet opgenomen in een wetgevingsprocedure)</i>	Nieuw artikel 442-15 wetboek van strafrecht juncto artikelen 442-1, 442-2 en 442-5 tot en met 442-14 wetboek van strafrecht.	Nieuw artikel 442-15 wetboek van strafrecht juncto artikelen 442-1, 442-2 en 442-5 tot en met 442-14 wetboek van strafrecht.
Ierland	Artikel 32, lid 1 (nieuwe definitie van "onrechtmatig in omloop gebracht geld dat als zodanig uitgegeven een bankbiljet of een munt is") van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000	Artikel 32, lid 1, (nieuwe definitie van "bankbiljet" en "muntgeld"), "Theft and Fraud Offences Act", 2000	Artikel 32, lid 1 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000
Italië	Geen specifieke bepalingen; in een juridische interpretatie is echter bevestigd dat artikel 453 van het wetboek van	Art. 52-quater toegevoegd op basis van wet nr. 409/2001 aan het D.Lgs. 24 giugno 1998 n. 213 (art. 52-quinquies	Geen specifieke bepalingen, maar artikel 453 van het wetboek van strafrecht zal van toepassing zijn op elke wettige munt,

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 4 (aanvullende delicten)	Artikel 5, lid 1 onder a) (voor 1-1-2002)	Artikel 5 onder b) (munt nog niet uitgegeven)
	strafrecht een verbod inhoudt van elke vorm van onwettige namaak van geld, waaronder ook de vervaardiging van geld met gebruik van rechtmatige middelen door onbevoegden.	voorziet in administratieve aansprakelijkheid van rechtspersonen) (Artikel 52c van de algemene maatregel van bestuur van 8 juni 2001)	al dan niet in omloop gebracht.
Luxemburg	Artikel 192-1 wetboek van strafrecht	Artikel 192-2 wetboek van strafrecht	Artikel 192-2 wetboek van strafrecht
Nederland	Artikelen 208, 209 en 214 (juncto artikelen 45, 46 en 48) wetboek van strafrecht	(Artikelen 1 en 3) van de wet van 11-11-1999 inzake het verbod op vervalsing van toekomstige euromunten en bankbiljetten, indien relevant in combinatie met artikel 84 wetboek van strafrecht	Artikel 210 wetboek van strafrecht juncto Artikelen 208, 209 en 214 wetboek van strafrecht
Oostenrijk	Artikel 232, lid 3 van het nieuwe wetboek van strafrecht	Artikel 241 wetboek van strafrecht juncto artikelen 232, 233, 239 wetboek van strafrecht (onwettige munt: artikel 237 wetboek van strafrecht juncto artikelen 232, 233 en 239 wetboek van strafrecht)	Artikel 241 wetboek van strafrecht juncto artikelen 232, 233, 239 wetboek van strafrecht (onwettige munt: Artikel 237 wetboek van strafrecht juncto artikelen 232, 233 en 239 wetboek van strafrecht)
Portugal	Artikel 262 van het wetboek van strafrecht bestraft falsificatie, ongeacht of van wettige of onwettige middelen gebruik is gemaakt. (zie artikel 71, lid 2 onder a), waarin dit als een verzwarende omstandigheid wordt behandeld). Artikel 266, lid 1 onder c) stelt met name het gebruik strafbaar van muntgeld met dezelfde waarde als zijn wettige equivalent maar zonder wettelijke goedkeuring	Artikel 255 onder d) wetboek van strafrecht	Artikel 255 onder d) wetboek van strafrecht
Finland	omschrijving van "vals geld" omvat geld dat niet is vervaardigd door de bevoegde instantie (regeringsvoorstel uit 1991 over de omschrijving van vals geld)	Hoofdstuk 37, artikel 12, lid 3 van het wetboek van strafrecht in combinatie met de bepalingen van artikel 37 inzake "geld" (bepaling van kracht geworden op 1 april 2000)	Hoofdstuk 37, artikel 12 onder 3) van het wetboek van strafrecht in combinatie met de bepalingen van hoofdstuk 37 over "geld"
Zweden	Hoofdstuk 14, artikel 6 van het wetboek van strafrecht en hoofdstuk 14, artikelen 6bis en 9: ruime definitie met de	Hoofdstuk 14, artikel 6, tweede volzin van het wetboek van strafrecht (bepaling van kracht geworden op 1-4-2001)	Hoofdstuk 14, artikel 6, tweede volzin van het wetboek van strafrecht

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 4 (aanvullende delicten)	Artikel 5, lid 1 onder a) (voor 1-1-2002)	Artikel 5 onder b) (munt nog niet uitgegeven)
	formulering "of andersoortige vervalsingen" uitgelegd in de toelichting bij de wijzigingswet voor het wetboek van strafrecht		
Verenigd Koninkrijk	Artikel 14 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" (gebaseerd op deel II van de wet).	<p>Delict van vervalsing <i>niet van valsemunterij</i> -</p> <p>- bankbiljetten: Deel I (artikelen 1 tot 5) van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981". In vooromloop gebrachte eurobankbiljetten kunnen worden beschouwd als "werktuigen" in de zin van de bepalingen over vervalsing van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981". (Zie de circulaire van het ministerie van Binnenlandse zaken van 10/2000).</p> <p>- muntgeld: Artikel 27, lid 1, deel II van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981"</p> <p>"Protected Coins Order 1999" (zie ook punt 2.5 van de circulaire van het ministerie van Binnenlandse zaken van 10/2000).</p>	Deel I (artikelen 1 tot 5) van de "Forgery en Counterfeiting Act". Het VK is van mening dat dergelijke munten en bankbiljetten kunnen worden beschouwd als "werktuigen" in de zin van de <i>bepalingen inzake vervalsing</i> van de "Forgery and Counterfeiting Act 1981". (Zie de circulaire van het ministerie van Binnenlandse zaken van 10/2000).

Tabel 3 Sancties (artikel 6)

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
België	--Artikel 3, lid 1, onder a): Artikelen 162, 163: 5-10 jaar gevangenisstraf met ontzetting van de burgerrechten (artikel 162); Artikel 173: 15- 20 jaar gevangenisstraf. --diverse straffen, waaronder: ~ gevangenisstraf van 1 maand tot 3 jaar (artikel 169) gevangenisstraf van 1 tot 5 jaar (artikel 177) - gevangenisstraf van 5 tot 10 jaar (artikel 180, artikel 186) - gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar (artikel 185bis, artikel 187bis) strafwetboek - boete van 5 200 - 200 000 BEF (artikel 170) (€ 128,90 - € 4957,87) - gevangenisstraf van 1 maand tot 1 jaar en/of een boete van 10 000 – 200 000 BEF (artikel 178) (€ 247,89 - € 4957,87) - gevangenisstraf van 1 maand tot 2 jaar (artikel 187)	- Artikel 162: 5-10 jaar gevangenisstraf; - Artikel 173 strafwetboek: 15-20 jaar gevangenisstraf	- Artikel 162, artikel 180, Artikel 186: 5- 10 jaar gevangenisstraf - Artikel 173: 15- 20 jaar gevangenisstraf - Artikel 185bis, artikel 187bis strafwetboek: 8 dagen tot 1 jaar gevangenisstraf	Artikel 162, artikel 173 strafwetboek

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
Denemarken	-gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaar (artikel 166, lid 1, artikel 167) wetboek van strafrecht	Idem	- gevangenisstraf van ten hoogste 8 jaar (artikel 171 wetboek van strafrecht) - gevangenisstraf van ten hoogste 8 jaar (Artikel 286, lid 2 juncto artikel 279 wetboek van strafrecht) -gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaar (artikel 166, lid 1, artikel 167) wetboek van strafrecht	Artikel 166, lid 1 wetboek van strafrecht ²⁵
Duitsland	Artikel 146, lid 1 en artikel 38, lid 2 van het wetboek van strafrecht gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en ten hoogste 15 jaar Artikel 149: -1 maand tot 5 jaar (vervalsing in het algemeen) -1 maand tot 2 jaar of een boete (voor namaak aangepaste werktuigen)	Artikel 146, lid 1 en artikel 38, lid 2 van het wetboek van strafrecht; gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en ten hoogste 15 jaar	Artikel 146, lid 1 en artikel 38, lid 2 van het wetboek van strafrecht; gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en ten hoogste 15 jaar	Artikel 146, lid 1 wetboek van strafrecht
Griekenland	- gevangenisstraf van ten minste 10 jaar en een boete (artikel 207) - bij lichtere delicten: ten minste 3 maanden gevangenisstraf en een boete (artikelen 207, 208, lid 1) - ten minste 1 jaar	ten minste 1 jaar gevangenisstraf en een boete (artikel 208 onder a)	- gevangenisstraf van ten minste 10 jaar en een boete (artikel 207) - bij lichtere delicten: ten minste 3 maanden gevangenisstraf en een boete (artikelen 207, 208, lid 1)	Artikel 207 van het wetboek van strafrecht voorziet in een gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar.

²⁵

Denemarken heeft in verband met de vaststelling van het kaderbesluit verklaard dat artikel 6, lid 2 niet van toepassing is op namaak die een vermindering van de waarde van een wettige munt tot gevolg heeft, zoals bedoeld in artikel 166, lid 2 van het wetboek van strafrecht, dat voorziet in een gevangenisstraf van ten hoogste 4 jaar.

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>gevangenisstraf en een boete (artikel 211)</p> <ul style="list-style-type: none"> - aanzetten en deelnemen (artikelen 45 en 46) kunnen op dezelfde wijze worden bestraft als het plegen - Artikelen 42 en 47 juncto artikel 83 voorzien in een specifieke lagere straf: er wordt een onderscheid gemaakt tussen een volledige en eenvoudige poging of deelname; er kunnen diverse straffen worden opgelegd, die aanleiding tot uitlevering kunnen geven; (wanneer een "kleine" overtreeders wordt veroordeeld voor kleine overtredingen in de zin van artikelen 207 en 208 is uitlevering niet mogelijk.) 			
Spanje	<p>Met betrekking tot artikel 3, lid 1 onder a) van het kaderbesluit: -Artikel 386, lid 1 onder 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar en boete (tot tienmaal het vervalste bedrag) (bijkomende straffen mogelijk, artikelen 55 en 56). Met betrekking tot artikel 3, lid 1 onder b) van het kaderbesluit: -Artikel 386, lid 3 onder 3 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar</p>	Idem	Idem	Artikel 386, lid 1, onder 1 van het wetboek van strafrecht (zie ook bovenstaande toelichtingen)

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>en boete (tot tienmaal het vervalste bedrag) (bijkomende straffen mogelijk, artikelen 55 en 56).</p> <p>-Artikel 386, lid 3 (bedrieglijk in omloop brengen van nagemaakt geld dat te goeder trouw wordt ontvangen, voor een bedrag van meer dan 50 000 peseta, € 300,51): hechtenis van negen tot vijftien weekenden en een boete.</p> <p>-Artikel 629 van het wetboek van strafrecht (bedrieglijk in omloop brengen van nagemaakt geld dat te goeder trouw wordt ontvangen, voor een bedrag van ten hoogste 50 000 peseta, € 300,51): hechtenis van een tot vier weekenden of een boete.</p> <p>Met betrekking tot artikel 3, lid 1 onder s) van het kaderbesluit:</p> <p>-Artikel 386, lid 1 onder 2: gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar en boete (tot tienmaal het vervalste bedrag) (bijkomende straffen mogelijk, artikelen 55 en 56).</p> <p>-Artikel 386, lid 2: gevangenisstraf van 2 tot 4 jaar of van 4 tot 8 jaar en boete (tot het vervalste bedrag) (bijkomende straffen mogelijk, artikel 56).</p> <p>Met betrekking tot artikel 3, lid</p>			

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>1 onder d) van het kaderbesluit: -Artikel 400 wetboek van strafrecht: dezelfde straf als voor het bedrieglijk vervaardigen van geld: gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar en boete (tot tienmaal het vervalste bedrag) (bijkomende straffen mogelijk, artikelen 55 en 56). Met betrekking tot artikel 3, lid 2 van het kaderbesluit: -Artikelen 27 en 61: zij die deelnemen en aanzetten worden beschouwd als plegers en krijgen dezelfde straf (zie boven) -Artikel 63: straf voor medeplichtigen. Afhankelijk van de straf voor de plegers: gevangenisstraf van 4 tot 8 jaar en boete (tot het vervalste bedrag) wanneer de plegers worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar en een boete tot tienmaal het vervalste bedrag. -Artikel 62: straf voor pogingen. Afhankelijk van de straf voor de plegers: gevangenisstraf van 2 tot 4 jaar of van 4 tot 8 jaar en boete (tot de helft van het vervalste bedrag of het hele bedrag) wanneer de plegers worden bestraft met een</p>			

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	gevangenisstraf van 8 tot 12 jaar en een boete tot tienmaal het vervalste bedrag.			
Frankrijk	<p>Valsemunterij wordt in het algemeen bestraft op grond van artikel 442-1 wetboek van strafrecht - Artikel 3, lid 1 onder a), b) en c): tot 30 jaar gevangenisstraf en een boete van ten hoogste 3 miljoen frank (€ 458 015,26); deze maxima gelden ook voor b) en c) wanneer het delict wordt gepleegd door een "criminele organisatie"</p> <p>-Artikel 3, lid 1 onder b) en c): 10 jaar gevangenisstraf en een boete van ten hoogste 1 miljoen frank (€ 152 671,75)</p> <p>-Artikel 3, lid 1 onder d): (Artikel 442-5 wetboek van strafrecht) gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar en boetes van ten hoogste € 30 000</p> <p>-Artikel 3, lid 2: "medeplichtigheid" wordt op dezelfde wijze bestraft als het plegen (artikelen 121-6 en 121-7 wetboek van strafrecht)</p> <p>Uitlevering voorafgaand aan een proces is alleen mogelijk bij een gevangenisstraf van ten minste twee jaar in Frankrijk en in de aanvragende lidstaat wanneer</p>	- (wetgeving in voorbereiding)	Artikel 442-15	Artikel 442, lid 1 wetboek van strafrecht

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	dat land geen Schengenland is (voorbehoud ten aanzien van het Verdrag van 1957). Wanneer het land een Schengenland is, is een straf van ten minste twee jaar in Frankrijk en van een jaar in het aanvragende land vereist. Na afloop van het proces is een hechtenisperiode van ten minste twee maanden vereist.			
Ierland	<p>-Artikel 33, lid 2 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000: geen maximale boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf</p> <p>- Artikel 34, lid 3 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act":</p> <p>-- geen maximale boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf (artikel 34, lid 1)</p> <p>-- geen maximale boete en/of ten hoogste 5 jaar gevangenisstraf (artikel 34, lid 2)</p> <p>- Artikel 35, lid 3 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act":</p> <p>-- geen maximale boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf (artikel 35, lid 1)</p> <p>-- geen maximale boete en/of ten hoogste 5 jaar gevangenisstraf (artikel 35, lid 2)</p> <p>- Artikel 37 van de "Criminal</p>	Idem	idem	Artikel 33, lid 2 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act" 2000: geen maximum boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>Justice (Theft and Fraud Offences) Act": geen maximale boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf</p> <ul style="list-style-type: none"> - Artikel 36, lid 3 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act": -- geen maximale boete en/of ten hoogste 10 jaar gevangenisstraf (artikel 36, lid 1) -- geen maximale boete en/of ten hoogste 5 jaar gevangenisstraf (artikel 36, lid 2) - een poging tot het plegen van een strafbaar feit <p>wordt op grond van artikelen 33, 34, 35, 36 of 37 bestraft met een straf van dezelfde hoogte (d.w.z. maximaal respectievelijk 5 of 10 jaar bij veroordeling na vervolging) als het hoofddelict</p> <ul style="list-style-type: none"> -het verlenen van hulp, bijstand of advies en het verschaffen - <p>wordt bij deze delicten op dezelfde wijze bestraft als het hoofddelict (artikel 7, lid 1 van de "Criminal Law Act 1997)</p>			
Italië	<ul style="list-style-type: none"> -art. 453 Sr: 3-12 jaar gevangenisstraf plus boete (1 miljoen tot 6 miljoen lire (€ 516,45 - € 3098,74)) -art. 454 Sr: 1-5 jaar gevangenisstraf plus boete (200 000 tot 1 miljoen lire (€ 103,29 - 	Artikel 453 is van toepassing	Art. 52-quater D.Lgs. 8.06.2001.n.231: straffen als omschreven in artikelen 453, 454, 455, 456, 457 en 461 Sr verminderd met 1/3 (wanneer het delict en het in omloop brengen hebben plaatsgevonden	Artikel 453 wetboek van strafrecht

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	€ 516,45)) -art. 455 Sr: straffen als omschreven in 453-454 Sr verminderd met 1/3 tot 1/2 -art. 456 Sr: verhoging van straffen ex art. 453 en 455 in het geval van geld -art. 461 Sr: 1-5 jaar plus boete (200 000 tot 1 miljoen lire (€ 103,29 - € 516,45))		voor 1-01-2002 en verband houden met de euro).	
Luxemburg	- muntgeld: 5 tot 10 jaar gevangenisstraf: (Artikel 162 Sr)) -bankbiljetten: 10 tot 15 jaar gevangenisstraf: (Artikel 173 Sr) - muntgeld: 1 maand tot 3 jaar gevangenisstraf (artikel 169, lid 1 Sr) - bankbiljetten: 1 tot 5 jaar (artikel 177, lid 1 Sr) - muntgeld: 8 dagen tot 2 jaar (artikel 169, lid 2 Sr) - bankbiljetten: 6 maanden tot 3 jaar (artikel 177, lid 2 Sr) - muntgeld: straffen als omschreven in artikel 180, 3 ^e en 4 ^e aandachtsstreepje, 185, 1 ^e aandachtsstreepje, 186, 3 ^e en 4 ^e aandachtsstreepje en 187-1, 1 ^e aandachtsstreepje Sr -bankbiljetten: de straffen als omschreven in artikel 180, 5 ^e en 6 ^e aandachtsstreepje, 185, 2 ^e aandachtsstreepje, 186, 5 ^e en 6 ^e	Idem	idem	Artikelen 162 en 173 wetboek van strafrecht

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	aandachtsstreepje en 187-1, 2° aandachtsstreepje Sr - pogingen, deelname en aanzetten: Artikelen 51, 52 juncto artikelen 169, 177, 184, 185, 187 en 187-1 Sr.			
Nederland	-ten hoogste 9 jaar gevangenisstraf of een boete van de vijfde categorie ²⁶ (Artikelen 208-209 Sr) - ten hoogste 4 jaar gevangenisstraf of een boete van de vijfde categorie (artikel 214 Sr) -pogingen: vermindering met eenderde van het hoofdvonnissen (artikel 45, lid 2 Sr) Deelname en pogingen in verband met de artikelen 45, 46 en 48 van het wetboek van strafrecht kunnen met lagere straffen worden bestraft.	Ten hoogste 9 jaar gevangenisstraf of een boete van de vijfde categorie (artikel 208)	-ten hoogste 9 jaar gevangenisstraf of een boete van de vijfde categorie (artikel 208 Sr) - ten hoogste 4 jaar gevangenisstraf of een boete van de vijfde categorie (artikelen 210 en 214 Sr)	Artikel 208 Sr
Oostenrijk	- Artikel 232, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 1 tot 10 jaar; - Artikel 232, lid 2 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 1 tot 10 jaar --Artikel 233, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van	- Artikel 232, lid 3 juncto artikel 232, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 1 tot 10 jaar	- Afhankelijk van het gepleegde delict als genoemd in artikelen 232, 233 en 239 (artikel 241 wetboek van strafrecht): -- gevangenisstraf van 1 tot 10 jaar -- gevangenisstraf van ten hoogste 3 jaar (wanneer het	Artikel 232, lid 1 wetboek van strafrecht

²⁶

NLG 100 000 (€ 45 454,54)

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	ten hoogste 3 jaar - Artikel 233, lid 2 wetboek van strafrecht: wanneer het desbetreffende bedrag hoger is dan 0,5 miljoen schilling (€ 36 336,42): gevangenisstraf van (ten minste) 6 maanden tot ten hoogste 5 jaar - Artikel 239 wetboek van strafrecht (nieuw): gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar		desbetreffende bedrag hoger is dan 0,5 miljoen schilling (€ 36 339,42): gevangenisstraf van (ten minste) 6 maanden tot ten hoogste 5 jaar -- gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar	
Portugal	Artikel 262, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 3 tot 12 jaar Artikel 262, lid 2 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 2 tot 8 jaar Artikel 263 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar of boete van ten hoogste 240 dagen (elke dag boete komt overeen met een bedrag van 200 tot 100 000 escudo (van 1 tot € 498,80), artikel 47). Artikel 264, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van 3 tot 12 jaar (artikel 262, lid 1) Artikel 265, lid 1 onder a) wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 5 jaar. Artikel 265, lid 2 onder a)	Idem	idem	Verandering van muntgeld door vermindering van zijn waarde (waardevermindering) en het bedrieglijk maken of vervaardigen zonder wettelijke toestemming van muntgeld met eenzelfde of een hogere waarde dan de wettige munt wordt uitsluitend bestraft met ten hoogste 2 jaar gevangenisstraf of een boete. Zie bovenstaande toelichting op gedragingen waarop artikelen 262 en 263 van het wetboek van strafrecht niet van toepassing zijn.

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar of boete tot 240 dagen – zie bovenstaande equivalenten. Uitlevering is niet mogelijk (voorbehoud bij artikel 2 van het Europees Verdrag). Artikel 266, lid 1 onder a wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 3 jaar of boete (van 10 tot 360 dagen, artikel 47 – zie bovenstaande equivalenten). Artikel 266, lid 1 onder b) en c) wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 6 maanden of boete van ten hoogste 60 dagen – zie bovenstaande equivalenten- Artikel 271, lid 1 wetboek van strafrecht: gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar of boete van ten hoogste 120 dagen – zie bovenstaande vergelijking. Uitlevering is niet mogelijk (voorbehoud bij artikel 2 van het Europees Verdrag).</p>			
Finland	<p>Wetboek van strafrecht: -- Hoofdstuk 37, artikel 1, lid 1: valsemunterij: gevangenisstraf van ten minste 4 maanden en ten hoogste 4 jaar -Artikel 2, lid 1: gekwalificeerde valsemunterij: gevangenisstraf</p>	Idem	idem	Hoofdstuk 37 artikel 2(1) (gekwalificeerde valsemunterij)

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>van ten minste 2 en ten hoogste 10 jaar</p> <p>-Artikel 3, lid 1: lichte valsemunterij: boete of gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar</p> <p>-Artikel 4, lid 1: beramen van valsemunterij: boete of gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar</p> <p>-Artikel 5, lid 1: gebruik van vals geld: boete of gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar</p> <p>-- Hoofdstuk 5, artikel 1 (samenwerking bij een strafbaar feit) en artikel 2 (aanzetten): de straf voor het deelnemen aan of het aanzetten tot het strafbare feit is dezelfde als voor het plegen van dat feit (voor valsemunterij 4 maanden - 4 jaar, gekwalificeerde valsemunterij 2 jaar-10 jaar en het beramen van valsemunterij ten hoogste 2 jaar)</p> <p>-Hoofdstuk 5, artikel 3 (hulp en medewerking) en hoofdstuk 4 artikel 1 (poging): de straf voor een handlanger of voor een poging tot een strafbaar feit wordt zodanig verminderd</p>			

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>dat de straf ten hoogste 3/4 van de strengste straf is, en ten minste de algemene minimumstraf (14 dagen). In deze gevallen wordt de straf voor valsemunterij verminderd tot 14 dagen - 3 jaar, voor gekwalificeerde valsemunterij tot 14 dagen - 7 jaar en 6 maanden en het beramen van valsemunterij tot 14 dagen - 18 maanden gevangenisstraf Uitlevering is uitsluitend mogelijk wanneer de gevangenisstraf langer is dan een jaar.</p>			
Zweden	<p>-- valsemunterij: -gevangenisstraf van ten hoogste 4 jaar; - lichte delicten: een boete of gevangenisstraf van ten hoogste 0,5 jaar - ernstige delicten: gevangenisstraf van ten minste 2 en ten hoogste 8 jaar (artikel 3, lid 1 onder a) en b)); -- gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar; bij lichte delicten tot een boete of ten hoogste 0,5 jaar gevangenisstraf: ernstige delicten: gevangenisstraf van ten minste 0,5 en ten hoogste 4 jaar (artikel 3, lid 1 onder c)) -- lichtere straf dan het</p>	Idem	-gevangenisstraf van ten minste 2 en ten hoogste 8 jaar	Hoofdstuk 14, artikel 6 wetboek van strafrecht – gevangenisstraf van ten hoogste acht jaar voor een "gekwalificeerd" delict. Bij een tweede veroordeling wegens valsemunterij kan een straf van ten hoogste twaalf jaar worden opgelegd.

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>laagste/minimum en het hoogste/maximum (artikel 3, lid 1 onder d))</p> <p>-- de maximale straffen voor pogingen zijn de straffen die kunnen worden opgelegd wanneer het delict is gepleegd en ten minste een gevangenisstraf wanneer de lichtste straf voor het gepleegde delict een gevangenisstraf van ten minste 2 jaar is (hoofdstuk 23, artikel 1); geen straf wordt opgelegd wanneer het delict, indien het gepleegd zou zijn, zou worden beschouwd als een licht delict (hoofdstuk 14, artikel 12)</p> <p>--deelname en aanzetten: straffen als pleger (hoofdstuk 23, artikel 4)</p> <p>Uitlevering is uitsluitend toegestaan wanneer de gevangenisstraf hoger is dan een jaar. Wanneer sprake is van uitlevering aan een andere lidstaat, dient de gevangenisstraf hoger te zijn dan zes maanden.</p>			
Verenigd Koninkrijk	<p>Artikel 6, lid 2 en 6, lid 3 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" is van toepassing op de feiten als omschreven in Deel I van die wet:</p> <p>-veroordeling bij vervolging:</p>	<p>Artikel 22, lid 1 onder b) (ii) en 22, lid 2 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" is van toepassing op de delicten als omschreven in Deel II van die wet:</p>	<p>(voor 1-1-2002) - Artikel 6, leden 2 en 3 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" zijn van toepassing op de delicten als omschreven in Deel I van die wet:</p>	<p>Artikel 6, lid 2 en 6, lid 3 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" zijn van toepassing op de delicten als omschreven in Deel I van die wet</p> <p>Artikel 22, lid 1 onder b) (ii) en</p>

Sancties: artikel van het kaderbesluit	Artikel 3: algemene delicten	Artikel 4: aanvullende delicten	Artikel 5: strafrechtelijke bescherming voor 2002 en munt nog niet uitgegeven maar bestemd om in omloop te worden gebracht	Artikel 6, lid 2 maximum van ten minste 8 jaar gevangenisstraf bij gedragingen als bedoeld in artikel 3, lid 1 onder a)
	<p>gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar (artikelen 1, 2, 3, 4, 5, leden 1 en 3)</p> <p>-veroordeling bij vervolging: gevangenisstraf van ten hoogste 2 jaar (artikel 5, lid 2 of 4), artikel 22, lid 1 onder b) (ii) en 22, lid 2 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" is van toepassing op de delicten als omschreven in Deel II van die wet:</p> <p>- gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar (artikel 14, lid 1, 15, lid 1, 16, lid 1 en 17, lid 1)</p>	<p>- gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar (artikel 14, lid 1)</p>	<p>-veroordeling bij vervolging: gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar (artikelen 1, 2, 3, 4, 5, leden 1 en 3)</p> <p>-Artikel 22, lid 1 onder b) (ii) en 22, lid 2 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" zijn van toepassing op de delicten als omschreven in Deel II van die wet:</p> <p>- gevangenisstraf van ten hoogste 10 jaar (artikel 14, lid 1)</p>	<p>22, lid 2 van de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" zijn van toepassing op de delicten als omschreven in Deel II van die wet</p>

Tabel 4 Rechtsmacht (artikel 7)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 7, lid 1, eerste aandachtsstreepje; algemene rechtsmacht	Artikel 7, lid 2: specifieke rechtsmacht in de eurolidstaten
België	Artikel 3 strafwetboek	Artikel 6, lid 2, artikel 10 wetboek van strafvordering
Denemarken	Artikel 6 wetboek van strafrecht (territoriale rechtsmacht), artikel 7 (rechtsmacht razione personae), artikel 8 (aandachtsstreepjes 1 - 4 en 6) wetboek van strafrecht	Artikel 8, lid 5 wetboek van strafrecht
Duitsland	Artikel 3 wetboek van strafrecht	Artikel 6 wetboek van strafrecht ("nationaliteit" is niet relevant)
Griekenland	Artikel 3 - 13 wetboek van strafvordering (met name artikel 5)	Artikel 3 - 13 wetboek van strafvordering (met name artikel 8)
Spanje	Artikel 23, leden 1, 2, 3 onder e) en 4 onder d) constitutionele wet van de rechterlijke macht (zie bovenstaande toelichtingen met betrekking tot gedragingen die in het Spaanse strafrecht niet strafbaar zijn)	Artikel 23, leden 1, 2 en 3 onder e) van de constitutionele wet van de rechterlijke macht (zie bovenstaande toelichtingen met betrekking tot gedragingen die in het Spaanse strafrecht niet strafbaar zijn)
Frankrijk	Artikel 113 - 2 wetboek van strafrecht en het nieuwe artikel 113-10, waarin de rechtsmacht wordt uitgebreid tot de delicten die zijn omschreven in de artikelen 442-1 442-2, 442-5, 442-15, 443-1 en 444-1.	nieuw artikel 113 – 10 van het wetboek van strafrecht, waarin de rechtsmacht wordt uitgebreid tot de delicten die zijn omschreven in artikel 442, leden 2, 5 en 15
Ierland	Gemene recht	Artikel 38, lid 1 zoals gewijzigd op 21 juni 2001 in de "Criminal Justice (Theft en Fraud Offences) Act"
Italië	Artikel 6 wetboek van strafrecht	Artikel 7, lid 3 wetboek van strafrecht
Luxemburg	Artikelen 5 en 7b wetboek van strafvordering	Artikel 7 wetboek van strafvordering
Nederland	Artikel 3 wetboek van strafrecht	Artikel 4, leden 1, 3 en artikel 5 wetboek van strafrecht
Oostenrijk	Artikel 62 en 65, lid 1 wetboek van strafrecht	Artikel 64, leden 1 en 4 van het wetboek van strafrecht in verband met valsemunterij
Portugal	Artikel 4 wetboek van strafrecht	Artikel 5 wetboek van strafrecht
Finland	Hoofdstuk 1, artikel 1 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 1, artikel 7; punt 1 van het uitvoeringsbesluit voor artikel 7
Zweden	Hoofdstuk 2, artikel 1 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 2 artikel 3 onder 6 "universele rechtsmacht"
Verenigd Koninkrijk	Deel I van de "Criminal Justice Act 1993". Artikel 2 regelt de rechtsmacht in gevallen van bedrog waar enig "relevant feit" plaatsvindt binnen de rechtsmacht. In de "Criminal Justice Act 1993 (Extension of Group A	Het VK heeft - thans - geen maatregelen genomen voor een "universele rechtsmacht" omdat het de euro niet heeft ingevoerd.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 7, lid 1, eerste aandachtsstreepje; algemene rechtsmacht	Artikel 7, lid 2: specifieke rechtsmacht in de eurolidstaten
	Offences) Order 2000" werd een aantal delicten uit de "Forgery en Counterfeiting Act 1981" toegevoegd aan de delicten van groep A uit Deel I van de "Criminal Justice Act 1993".	

Tabel 5 Aansprakelijkheid van rechtspersonen (artikel 8) en sancties tegen rechtspersonen (artikel 9)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
België	Artikel 5 strafwetboek	Artikel 5 strafwetboek	Artikel 7bis etc. strafwetboek: -geldboetes van bijvoorbeeld ten minste 18 miljoen tot ten hoogste 96 miljoen BEF (€ 446 317,87 - € 2 380 362) voor vervalsing van bankbiljetten. (Artikel 41bis, Afdeling VI, eerste Boek, Hoofdstuk II van het strafwetboek) en - bijzondere beslagmaatregelen, waaronder: ontbinding, sluiting, publicatie van de beslissing van het hof	idem
Denemarken ²⁷	Artikel 306 wetboek van strafrecht	Artikel 306 wetboek van strafrecht juncto Hoofdstuk 5 (Artikelen 25 - 27) wetboek van strafrecht	een boete (hoogte bepaald door jurisprudentie; artikel 306 juncto Hoofdstuk 5 wetboek van strafrecht)	een boete (hoogte bepaald door jurisprudentie; artikel 306 juncto Hoofdstuk 5 wetboek van strafrecht)
Duitsland	Artikel 30 van de "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten" zet artikel 8, lid 1 volledig om	Artikel 130 van de "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten" juncto artikel 30 van de "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten"	(administratieve/ "niet strafrechtelijke") boetes tot ten hoogste 1 miljoen DM (€ 511 291,88) (en hoger indien noodzakelijk om het genoten financiële voordeel van het strafbare feit teniet te doen): Artikel 30 juncto artikel 17 van de "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten", in	boetes tot 1 miljoen DM (€ 511 291,88), artikel 130 van de "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten"

²⁷ Denemarken heeft een specifieke wijziging aangenomen van het Deense wetboek van strafrecht om rechtspersonen aansprakelijk te stellen. Deze wijziging werd op 1-5-2001 van kracht.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
			combinatie met andere maatregelen, waaronder een civiele vordering tot schadevergoeding of sancties op grond van het handelsrecht, waaronder - in ernstige gevallen - de opheffing van een onderneming	
Griekenland	Artikel 8, lid 5 van de wet van het ministerie van Economische zaken inzake (relevante bepaling) het in omloop brengen van euromunten en -bankbiljetten en daarmee verband houdende bepalingen. Het gewijzigde artikel 211 van het wetboek van strafrecht bepaalt dat rechtspersonen aansprakelijk zijn voor vervalsingen die namens hen worden gepleegd door bestuurders van de rechtspersoon.	Artikel 8, lid 5 van de wet van het ministerie van Economische zaken inzake (relevante bepaling) het in omloop brengen van euromunten en -bankbiljetten en daarmee verband houdende bepalingen. Het gewijzigde artikel 211 van het wetboek van strafrecht bepaalt dat rechtspersonen strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor een gebrek aan toezicht of controle door een bestuurder.	Bij besluit van de minister van Financiën: a) een administratieve boete (50% van het bedrag van het delict of een maximumbedrag van 1 miljoen euro) en/of b) een tijdelijk of blijvend verbod om de bedrijfsactiviteiten uit te oefenen en/of c) voorlopige of blijvende uitsluiting van overheidsdiensten of openbare middelen	idem
Spanje	(Mogelijke civiele aansprakelijkheid in de omstandigheden als omschreven in artikel 120 onder 3 en 4 van het wetboek van strafrecht) <i>Een wijziging van artikel 386 om rechtspersonen aansprakelijk te maken, is in voorbereiding</i>	(Mogelijke civiele aansprakelijkheid in de omstandigheden als omschreven in artikel 120 onder 3 en 4 van het wetboek van strafrecht) <i>Een wijziging van artikel 386 om rechtspersonen aansprakelijk te maken, is in voorbereiding</i>	(bepalingen in de administratieve wetgeving voor de sector: bijvoorbeeld uitsluiting van overheidsopdrachten (wet op de overheidsopdrachten, artikel 20). Dit wordt niet beschouwd als een administratieve sanctie)	
Frankrijk	Artikel 442-14 juncto artikel 121-2 wetboek van strafrecht	Artikel 442-14 juncto artikel 121-2 wetboek van strafrecht	Zie artikel 442-14 wetboek van strafrecht: -boete (artikel 131-38)	Zie artikel 442-14 wetboek van strafrecht: -boete (artikel 131-38)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
			-de sancties als omschreven in Artikel 131-39 -verbeurdverklaring (artikel 442-13)	-de sancties als omschreven in artikel 131-39 -verbeurdverklaring (artikel 442-13)
Ierland	Naast het algemene beginsel voor interpretatie van de Ierse wetgeving, dat ervan uitgaat dat het begrip "persoon" zowel naar rechtspersonen als naar natuurlijke personen verwijst, artikel 58 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences Act" van 2000	Artikel 58 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000	boete zonder maximum: artikel 56, lid 1 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act", 2000	boete zonder maximum: artikel 56, lid 1 van de "Criminal Justice (Theft and Fraud Offences) Act, 2000
Italië	Art. 25-a Decreto legislativo (D lgs.) 8.06.2001n.231 Art. 52-quinquies D.lgs. 24.06.1998 n.213 (nog niet in omloop gebrachte euro's)	Artikelen 6 en 7 van het D. Lgs. No. 231/2001	Artikel 6 D. Lgs. 350/2001 (gewijzigd bij wet nr. 450/2001) door invoeging van artikel 25bis in D. Lgs. 231/2001 juncto artikel 10 D.Lgs. 231/2001: quotastelsel van boetes (elk quotum heeft een minimum van 500 000 (€ 258,23) lire en een maximum van 3 miljoen lire (€ 1.549,37))(art. 25-a D.lgs. 8.06.2001n.231: - boete van 300-800 aandelen voor delicten als omschreven in art. 453 - boete van ten hoogste 500 aandelen voor delicten als omschreven in art. 454-461 - met betrekking tot delicten als omschreven in artikel 455 onder a) wordt de boete ex art. 453 met eenderde tot de helft verminderd	Artikel 6 D. Lgs. 350/2001 (gewijzigd bij wet nr. 450/2001) door invoeging van artikel 25bis in D. Lgs. 231/2001 juncto artikel 10 D.Lgs. 231/2001: quotastelsel voor boetes (elk quotum heeft een minimum van 500 000 (€ 258,23) lire en een maximum van 3 miljoen lire (€ 1.549,37)) (idem)

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
			<p>- met betrekking tot delicten als omschreven in artikel 455 onder b) wordt de boete ex art. 454 met eenderde tot de helft verminderd</p> <p>In beginsel kunnen ook bijzondere maatregelen worden opgelegd, waaronder: uitsluiting van overheidssteun</p> <p>Art. 52-quinquies D.lgs. 24.06.1998 n.213 (nog niet in omloop gebrachte euro's en delicten gepleegd voor 31-12-2001): boete als omschreven in art. 25- \ D.lgs. 8.06.2001n.231 verminderd met eenderde (de vermindering is niet van toepassing indien het in omloop brengen plaatsvond na 31-12-2001))</p>	
Luxemburg	<p>-- <i>In voorbereiding is een wetsontwerp dat de (strafrechtelijke) aansprakelijkheid van rechtspersonen als algemeen beginsel in het wetboek van strafrecht invoert.</i></p> <p>Momenteel zijn bestuurders persoonlijk aansprakelijk voor strafbare feiten die door een onderneming worden gepleegd.</p>	<p>-- <i>In voorbereiding is een wetsontwerp dat de (strafrechtelijke) aansprakelijkheid van rechtspersonen als algemeen beginsel in het wetboek van strafrecht invoert.</i></p> <p>Momenteel zijn bestuurders persoonlijk aansprakelijk voor strafbare feiten die door een onderneming worden gepleegd.</p>	<p><i>idem</i></p> <p>Daarnaast biedt de wet van 10 augustus 1915 inzake handelsondernemingen die van toepassing is op vennootschappen naar Luxemburgs recht of vestigingen van in Luxemburg gevestigde buitenlandse vennootschappen de regering de mogelijkheid om de ontbinding of de liquidatie te vorderen van de gehele vennootschap of van de vestiging die zich in strijd met het wetboek van strafrecht</p>	<p><i>idem</i></p>

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
			gedraagt.	
Nederland	Artikel 51 wetboek van strafrecht	Artikel 51 wetboek van strafrecht	-boete van de vijfde of -indien van toepassing - van de zesde ²⁸ categorie ex artikel 23, lid 7 wetboek van strafrecht -andere dan gevangenisstraffen, waaronder de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel (artikel 36 e Sr)	-boete van de vijfde of -indien van toepassing - van de zesde ²⁹ categorie ex artikel 23, lid 7 wetboek van strafrecht -andere dan gevangenisstraffen, waaronder de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel (artikel 36 e Sr)
Oostenrijk	Zie de verklaring in PB L 140, 14-6-2001, p.1 ³⁰ <i>Er is een ontwerpbepaling opgesteld met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze artikelen. Deze is echter nog niet behandeld.</i>	Zie de verklaring in PB L 140, 14-6-2001, p.1 <i>Er is een ontwerpbepaling opgesteld met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze artikelen. Deze is echter nog niet behandeld.</i>	Zie de verklaring in PB L 140, 14-6-2001, p.1 <i>Er is een ontwerpbepaling opgesteld met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze artikelen. Deze is echter nog niet behandeld.</i>	Zie de verklaring in PB L 140, 14-6-2001, p.1 <i>Er is een ontwerpbepaling opgesteld met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze artikelen. Deze is echter nog niet behandeld.</i>
Portugal	<i>In Portugal is nieuwe wetgeving in voorbereiding om aan deze eisen te voldoen.</i>	<i>In Portugal is nieuwe wetgeving in voorbereiding om aan deze eisen te voldoen.</i>	<i>In Portugal is nieuwe wetgeving in voorbereiding om aan deze eisen te voldoen.</i>	<i>In Portugal is nieuwe wetgeving in voorbereiding om aan deze eisen te voldoen.</i>
Finland	Hoofdstuk 9, artikel 1 en artikel 2, artikel 14 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 9, artikel 1 en artikel 2 wetboek van strafrecht	- een boete van 5 000 en ten hoogste 5 miljoen FIM (€ 841,75 - € 841 750,84) (hoofdstuk 9, artikel 5 wetboek van strafrecht) - diverse administratieve maatregelen	- een boete van 5 000 en ten hoogste 5 miljoen FIM (€ 841,75 - € 841 750,84) (hoofdstuk 9, artikel 5 wetboek van strafrecht) - diverse administratieve maatregelen

²⁸ NLG 1 miljoen (€ 454 545,45).

²⁹ NLG 1 miljoen (€ 454 545,45).

³⁰ VERKLARING VAN DE REPUBLIEK OOSTENRIJK

Oostenrijk attendeert op de mogelijkheid waarover het op grond van artikel 18, lid 2, van het Tweede Protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB C 221 van 19.7.1997, blz. 11) beschikt om gedurende vijf jaar niet gebonden te zijn door de artikelen 3 en 4 van dat protocol, en verklaart hierbij dat het zijn verplichtingen uit hoofde van de artikelen 8 en 9 van het kaderbesluit binnen hetzelfde tijdvak zal nakomen.

Artikel van het kaderbesluit	Artikel 8, lid 1 aansprakelijkheid rechtspersoon	Artikel 8, lid 2 aansprakelijkheid rechtspersoon bij gebreke van toezicht	Artikel 9, lid 1 sancties tegen rechtspersonen	Artikel 9, lid 2 sancties tegen rechtspersonen bij gebreke van toezicht
Zweden	Hoofdstuk 36, artikel 7 wetboek van strafrecht	Hoofdstuk 36, artikel 7 wetboek van strafrecht	- ten minste 10 000 en ten hoogste 3 miljoen Zweedse kroon (€ 1 066,09 - € 319 829,42); Hoofdstuk 36, artikel 8 juncto artikelen 9 en 10	- ten minste 10 000 en ten hoogste 3 miljoen Zweedse kroon (€ 1 066,09 - € 319 829,42); Hoofdstuk 36, artikel 8 juncto artikelen 9 en 10
Verenigd Koninkrijk	Artikel 5 van de "Interpretation Act 1978" ("persoon" kan worden beschouwd als een natuurlijke persoon of een rechtspersoon)	Civiele aansprakelijkheid wegens nalatigheid (gemeen recht)	een boete zonder maximum ("Interpretation Act 1978")	Schadevergoeding aan eiser in civiele vordering tot ten hoogste de geleden schade